

JANÁČKOVA AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V BRNĚ

Divadelní fakulta

Studijní program Dramatická umění

Obor Divadlo a výchova

SERENÁDA NA NÁS

dokumentace magisterského absolventského projektu

Autor práce: BcA. Lenka Gregarová

Vedoucí práce: prof. PhDr. Silva Macková

Oponent práce: MgA. Pavel Baďura, Ph.D.

Brno 2021

ANOTACE

Magisterský projekt Serenáda na nás je tanečně-pohybovým experimentem vycházejícím z kultury street dance. Klade si za cíl na pohybových principech této kultury postavit divadelní tvar. Jako hlavní pohybový materiál využívá taneční styly street dance, obohacené o jiné taneční a pohybové prvky. První myšlenka projektu vznikla díky stejnojmenné básni Alexandry Bolfové a je jí inspirována. Základním tématem básně i celé inscenace je téma dítěte versus dospělého.

ABSTRACT

The postgraduate project Our own serenade is a dance-movement experiment based on the street dance culture. It aims to build a theatrical performance on the movement principles of this culture. The project uses dance styles from street dance culture as the main movement material, enriched with other dance and movement elements. The first idea of the project was created thanks to the poem of the same name by Alexandra Bolfová and is inspired by this poem. The basic theme of the poem and the whole performance is the theme of the child versus the adult.

KLÍČOVÁ SLOVA

tanečně – pohybová inscenace, inscenace s taneční skupinou, divadelní amatér, tanečník, street dance, taneční divadlo, pohybové divadlo, experiment

KEYWORDS

dance – movement performance, performance with a dance group, theater amateur, dancer, street dance, dance theater, movement theater, experiment

OBSAH

1. ZÁKLADNÍ INFORMACE	4
1.1. základní informace o projektu	4
1.2. charakteristika skupiny, předpoklady pro vstup do tvorby inscenace	4
1.3. cíle projektu	5
1.3.1. tvůrčí cíle	5
1.3.2. pedagogické cíle	6
2. ČASOVÝ PLÁN	7
3. FINANČNÍ ZHODNOCENÍ PROJEKTU	9
4. POPIS INSCENACE A DÍLČÍCH DIVADELNÍCH SLOŽEK	10
4.1. DRAMATURGIE	10
4.2. SCÉNOGRAFIE A KOSTÝMI	13
4.3. REŽIE A HUDEBNÍ SLOŽKA	14
4.4. HERECTVÍ	15
5. ZHODNOCENÍ A SROVNÁNÍ DÍLČÍCH REALIZACÍ	16
6. ZHODNOCENÍ VLASTNÍ PRÁCE AUTORA	17
6.1. NAPLNĚNÍ CÍLŮ	17
6.2. PROBLÉMY	17
PŘÍLOHY	19

1. ZÁKLADNÍ INFORMACE

Téma projektu: vytvoření tanečně – pohybové inscenace na téma boje vnitřního dítěte s dospělým

Forma projektu: vytvoření inscenace se skupinou tanečníků – divadelních amatérů, základním pohybovým materiálem pro tvorbu inscenace je street dance obohacený o jiné taneční styly a prvky

1.1. základní informace o projektu

název: Serenáda na nás

soubor: skupina tanečníků poskládaná výhradně pro potřeby tohoto projektu

koncept a režie: Lenka Gregarová a kolektiv

choreografie: Lenka Gregarová a kolektiv

hrají: Lucie Bátorlová, Jakub Doušek, Tomáš Franta, Ivana Kalová, Michal Mlčůch, Monika Papoušková, Aneta Valová

technik, osvětlovač: Marek Čech

zvuk, originální hudba: Sabina Kašparová

premiéra: 30. května 2021 v Divadle na Orlí

délka: 60 minut

1.2. charakteristika skupiny, předpoklady pro vstup do tvorby inscenace

Projekt *Serenáda na nás* nebyl tvořen od skupiny, ale od formy. Soubor tanečníků jsem dávala dokupy až na základě formy, kterou bych si chtěla zkusit. Jednalo se o mojí touhu zkusit postavit tanečně-pohybovou inscenaci na pohybovém základu kultury street dance. Dnešní současná taneční scéna využívá mnoho tanečních technik a stylů, od Limon techniky, přes Graham až po klasický balet. Některé taneční skupiny působící v České republice využívají pro svá představení některé prvky tanečních stylů street dance. Nikdy však tento pohybový materiál není použit jako základ. Vzhledem k tomu se tedy jednalo o velký experiment. Z mé strany o to větší, že jsem do té doby neměla

prozatím žádné zkušenosti ani s tvorbou jakéhokoli tanečního představení. Touha zkusit si takové představení vytvořit, byla prvním impulzem pro vznik tohoto projektu. Druhým impulzem byla báseň Alexandry Bolfové *Serenáda na nás*, jejíž téma se stalo i tématem naším. Báseň Alexandry Bolfové pojednává o chvíli, kdy člověk přestává být dítětem, kdy své vnitřní dítě umlátí. Zamýšlí se nad tím proč, ve kterou chvíli, jestli v něm nějaké to dítě ještě zůstalo a jestli je to dobře nebo ne.

Členy skupiny jsme potom sháněla takové, kterým by byla blízká forma a téma projektu. V základu jsem samozřejmě potřebovala street dance tanečnice na určité úrovni, kterým by ale nevadilo, obohatit svůj pohybový rejstřík i o jiné styly, ale hlavně byli otevření divadelnímu světu a partnerské a herecké spolupráci. Informace, které jsem si však mohla ověřit na začátku, byla pouze taneční průprava jednotlivých účastníků. To, jací jsou taneční partneři a jak umí spolupracovat v týmu, jsem si ověřovala až časem. Nakonec musím upřímně přiznat, že se nám podařilo vytvořit kompaktní a velice dobře spolupracující tým.

1.3. cíle projektu

Hlavním cílem projektu pro mě bylo vytvoření tanečně-pohybového díla, které bude stavět na tanečních principech street dance, bude mít udržitelnou a pochopitelnou dramaturgickou linku, která zpracovává téma vnitřního dítěte versus dospělého. Takovou inscenaci, která bude divákovi též otevírat možnosti uvažování nad vlastní existencí dítěte a dospělého v sobě samém, bude nabízet obrazy a emoce ke ztotožnění se. Bude nabízet otázky a možnosti, ne odpovědi. Ruku v ruce jde druhý cíl projektu, kterým je vytvořit ucelenou taneční skupinu, která je schopná spolupráce, partneriny a vnímání kolegy. U tanečnic, kteří jsou pouze divadelními amatéry, by také mělo dojít k obohacení zkušeností z této umělecké sféry.

1.3.1. tvůrčí cíle

- vytvoření svébytného uměleckého tvaru ve formě tanečně-pohybového divadla
- založit tanečně-pohybovou inscenaci na kultuře street dance

- možnost využít taneční styly street dance pro jevištní pohybovou komunikaci – jevištní řeč, jazyk
- vystavět inscenaci na základě tématu/rámce, ne děje
- možnost kolektivně pracovat na tématu, spolupracovat na myšlence a převedení tématu/slov do pohybu a tance
- schopnost vytvořit dílo, které bude člověku nabízet otázky, obrazy, emoce a možnosti, nebude uzavřenou výpovědí
- schopnost do inscenace zahrnout osobní témata a myšlenky tanečníků
- schopnost vést taneční skupinu

1.3.2. pedagogické cíle

- seznámení se s formou a principy tanečního divadla
- možnost rozvíjení tanečních schopností do jiných oblastí
- rozvoj schopnosti převést téma/řeč do pohybu
- možnost stát se autorem inscenace i hercem
- výuka principů jevištního jednání
- rozvoj nejen taneční improvizace
- rozvoj divadelního myšlení v komplexní rovině (dramaturgie, herectví, scénografie, částečně režie a hudební složka)
- rozvoj komunikace a komunikace s herním partnerem
- týmová spolupráce, zodpovědnost vůči spolutanečníkům
- rozvoj představivosti – hledání tanečního zpracování
- rozvoj improvizačních schopností
- rozvoj divadelních znalostí a schopností

2. ČASOVÝ PLÁN

ŘÍJEN–PROSINEC 2020

- vlastní práce na témat, rozbor básně
- rozbor básně od oslovených lidí
- hledání hlavních témat, problémů, myšlenek
- plánování struktury tréninků a postupu práce

LEDEN 2021

- začátek zkoušení
- seznamování se s hereckými a tanečními partnery
- zvykání si na sebe, vnímání partnera, naladění se
- objevování pohybového materiálu u každého z tanečníků – možnosti využití do inscenace
- pohybové improvizace

ÚNOR 2021

- zapojování divadelních a hereckých zkušeností
- rozmlouvání, mluvení, improvizace
- tvorba nejen pohybových situací
- začátek práce s tématem – propojování předchozích cvičení s tématem (např. improvizace na zadané téma)
- přechod od improvizací ke tvorbě situací na dané téma
- sbírání veškerého materiálu pro použití do inscenace

BŘEZEN 2021

- přechod od improvizací ke tvorbě situací na dané téma
- sbírání veškerého materiálu pro použití do inscenace
- následné třídění a vybírání materiálu, shromažďování toho, co funguje, co rezonuje

DUBEN 2021

- výběr situací
- sestavování a doplňování bodového scénáře
- scénografie
- zkoušení
- pilování
- oslovení osvětlovače, technika
- nahrávání textu, tvorba hudby

KVĚTEN 2021

- zkoušení
- tvorba scénografie
- shánění kostýmů
- tvorba plánu svícení
- pilování
- svícení a prostorové zkoušky
- premiéra

3. FINANČNÍ ZHODNOCENÍ PROJEKTU

ATELIÉR: Divadlo a výchova

OBOR: Divadlo a výchova

STUPEŇ STUDIA/ ROČNÍK: magisterský navazující, 2. ročník

JMÉNO: Lenka Gregarová

DRUH VÝSTUPU: magisterský absolventský výkon – inscenace s neprofesionální skupinou

NÁZEV INSCENACE: Serenáda na nás

MÍSTO VZNIKU: Brno

SKUPINA: skupina tanečníků poskládaná výhradně pro potřeby tohoto projektu

STRUČNÁ ANOTACE VÝSTUPU:

Magisterský projekt Serenáda na nás je tanečně-pohybovým experimentem vycházejícím z kultury street dance. Klade si za cíl na pohybových principech této kultury postavit divadelní tvar. Jako hlavní pohybový materiál využívá taneční styly street dance, obohacené o jiné taneční a pohybové prvky. První myšlenka projektu vznikla díky stejnojmenné básni Alexandry Bolfové a je jí inspirována. Základním tématem básně i celé inscenace je téma dítěte versus dospělého.

Poř. číslo	Datum	Účel platby	Částka v Kč
1	10. 5. 2021	kostým	1 155,-
2	14. 5. 2021	kostým	399,-
3	18. 5. 2021	kostým	179,-
4	18. 5. 2021	kostým	249,-
5	25. 5. 2021	Scénografie - barva	120,-
CELKEM:			2 102,-

4. POPIS INSCENACE A DÍLČÍCH DIVADELNÍCH SLOŽEK

4.1. DRAMATURGIE

Jak jsem psala výše, jedním z impulzů pro samotný vznik projektu byla báseň Alexandry Bolfové s názvem *Serenáda na nás*. S touto básní jsem pracovala již v druhém ročníku bakalářského studia na pohybovém výstupu. Báseň mi utkvěla v paměti a měla jsem potřebu se k jejímu tématu ještě vrátit.

SERENÁDA NA NÁS

Stojím před Vámi s maskou
Dítěte A občas ženy,
Ale vlastně neznám ani jednoho z nich,
To dítě však, jsem kdysi znala,
Než ztratilo se v tmavé hloubce,
Dospělého polosvěta,
Umlátila jsem to dítě,
Jedné vlahé letní noci,
Když těla lidská,
Šeptají si cosi,
Jiného než,
Těla nedospělá,
Já umlátila jsem to dítě,
Byť ráda jsem ho měla,
A složila to malé tělo,
Do hliněného pološera,
Smrt je dobrá,
Obzvlášť když je milosrdná,
To dítě kdysi ztepilé,
By mluvilo tak zběsile,
Až jazyk by se,
Vzpřičil v ústech,
Já umlátila jsem to dítě,
Teď chodím tělo samá rána,
Ruce nohy břicho záda,
Ušpiněné od bahna,
Prsty bořím do té země,
No a po nás ...,
Jenom jáma,
Dítě ani nehlesne,
Já umlátila jsem to dítě,
Hrát si chtělo,

Hrát by chtělo,
Na Vás cosi podivného,
Tu hru když,
Tělo protne tělo,
Vy to na mne pořád,
Jenom, Hrajete ...,
Zahrála bych na Vás,
Listy důvěrné,
Kdyby se mi chtělo,
Jenže tělo mívá tělo,
A vy více myslíte,
Než věříte,
Dítěti s maskou,
Poťouchlého snílka,
Hrajeme si na smích,
To dřív než,
Zalije mi studem,
Tváře krev,
Toho věčného dítěte,
Tak umlátila jsem to dítě,
Kdybych našla malé nebožátko,
Maska by se ztratila,
To dítě klidně beze studu,
Pošeptalo by Vám,
Že múzy jsou jak leporelo,
Váhavé a nestálé,
To když tělu chybí tělo,
Modré tiché,
Rysy vrhá tvář,
A my,
A my ty děti umlátíme dříve,
Než začne venku svítat,
Ale kdo nám dá záruku úsměvů,
Teď nemyslím těch hraných...,
Kdo nám předzpívá,
Tu zkurvenou serenádou,
Na rozloučenou,
Se životem,
S dětmi v nás

Jako první následoval můj rozbor básně s vybráním pro mě nejdůležitějších témat. Následně jsem oslovila několik dalších lidí s prosbou o rozbor. Ze všech získaných materiálů potom mohl vzniknout základní muštr scén, motivů a témat pro tvorbu scénáře. Nechávala jsem si však další prostor pro doplnění tématu

samotnými tanečníky, chtěla jsem, aby se na výběr scén, motivů a na tvorbě scénáře podíleli. Do rozebírání tématu se samotnými tanečníky jsem se pustila s několika základními otázkami, které pojmenovávaly oblast našeho zkoumání.

Těmi byly: Kdy člověk přestává být dítětem a stává se dospělým?

Co tento přerod zapříčinilo?

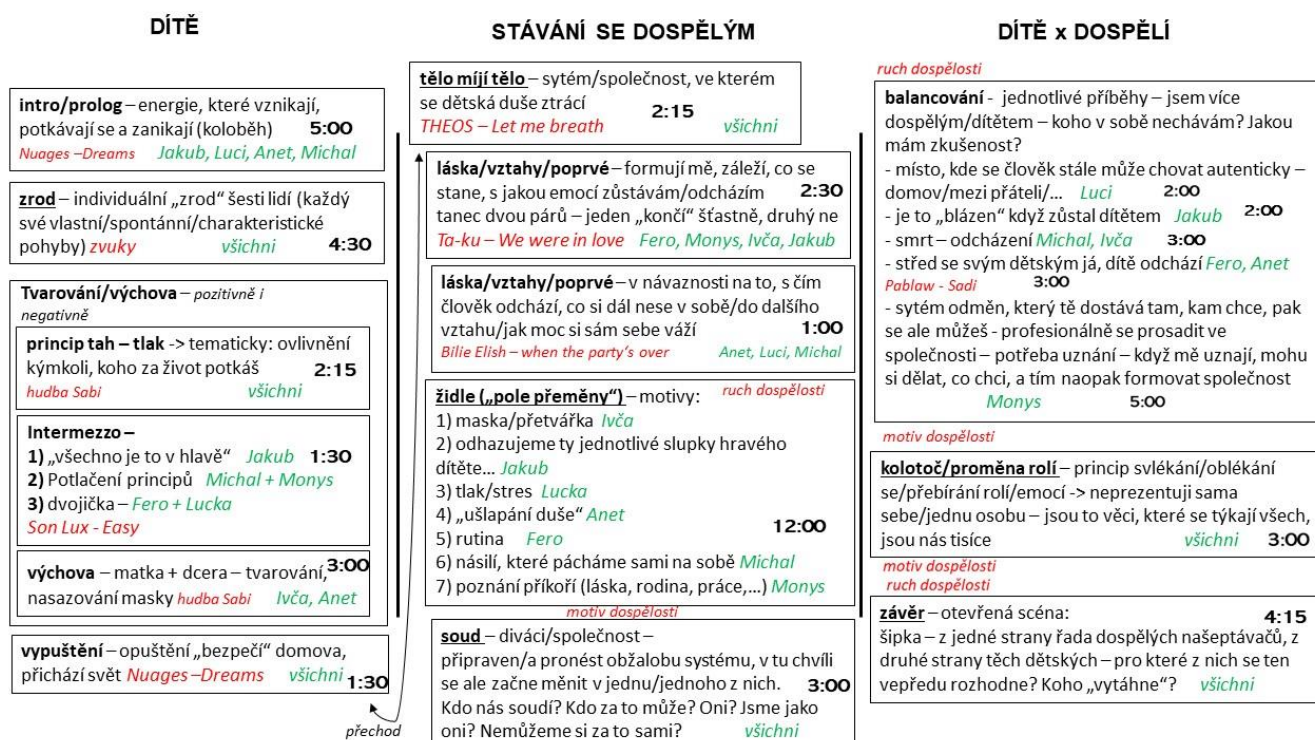
Dají se od sebe tyto dvě fáze bezpečně oddělit?

Neměli bychom být v některých situacích pořád spíše dítětem než dospělým?

Není zbytečné se do role dospělého stavět příliš brzy?

Se skupinou jsme dělali několik cvičení na asociace, asociční řadu, psaní situací, psaní základního příběhu nebo psaní obrazů, které se jim vzhledem k tématu v hlavě objeví.

Následně jsme tedy měli dostatek materiálu pro výběr těch situací, motivů a obrazů, které se objevovali nejčastěji, nebo které v nás nějakým způsobem rezonovaly nejvíce. Až v tuto chvíli jsem se rozhodla, že nebudeme ztvárňovat nebo interpretovat příběh/souvislý děj, ale že budeme tvořit montáž se zastřešujícím rámcem a tématem. Rámcem naší montáže byl zrod a vývoj člověka. Do jednotlivých fází jeho zrodu a vývoje jsem potom zasadila jednotlivé scény, motivy a obrazy. Vznikl tak základní bodový scénář. Jednotlivé situace, motivy a obrazy byly také několikrát přeskupovány. Výsledný scénář a samotná inscenace pak měli tuto podobu:

Důležitým prvkem byl také propojovací motiv – nějaké vodítko, díky němuž by se divák lépe orientoval. Přece jen jsme v tanečně-pohybovém světě, kde se bojuje s abstraktností. Pro lepší orientaci v inscenaci jsme tedy zvolily dva prostředky – jeden, jímž byl hudební motiv symbolizující dospělost, druhým prostředkem byl taneční krok vyjadřující/vracející se k dítěti (k sobě samému).

S čím jsem já sama během celé tvorby i zkoušení bojovala, byla nejistota pochopení tématu. Velice jsem se bála popisnosti. Jednotlivé situace, motivy a obrazy také dávaly smysl samy o sobě. Jestli však společně navazující a fungují dokupy už byl potom schopný říct jenom člověk zvenku. Jsem ráda, že se nám nakonec jejich funkčnost potvrdila.

4.2. SCÉNOGRAFIE A KOSTÝMI

Pohled na scénografickou složku byl od začátku jasný a jednoduchý. Potřebovali jsme co nejvíce prostoru pro možnost co nejlepšího pohybového vyjádření. Při tvorbě jedné ze situací nám vyvstala potřeba židlí, které jsme tedy začali využívat i dále. Plánovala jsem, že část scénografie, rozdělení scény a ztvárnění prostředí, nám pomohou dokreslit světla. Při tvorbě některých scén jsem tedy už předem

pracovala i se světelnou představou (například toho, že někdo není vidět, teprve přichází, světla oddělují dvě odlišná místa atd.). Na reálnou práci se světly však nakonec nebylo tolik času, kolik jsem si představovala, věřím, že pro další hraní se nám podaří tuto myšlenku vychytat a rozvinout.

Prvotní výběr kostýmů byl na jednotlivých tanečnících. Každý ztvárňovali jinou osobnost, s jiným pohybovým materiálem, chtěla jsem tedy, ať si nejprve vyberou něco, v čem se budou cítit pohodlně, co bude jejich, a později to sladíme barevně. Některé prvky kostýmu jsme nakonec měnili, některé jsem dovybrala sama.

4.3. REŽIE A HUDEBNÍ SLOŽKA

Již na začátku zkoušení jsme se skupinou udělali domluvu. Budeme společně improvizovat, psát, vymýšlet a vybírat, budeme společně vybírat a tvořit i pohybový materiál a choreografie. Chtěla jsem, aby to byla kolektivní práce, aby měli možnost vlastní realizace. S tím také do projektu šli. Výsledná podoba a konečné slovo však bylo na mně.

Snažila jsem se inscenaci zpracovávat tak, aby obsahovala různé části – někde byly přesně nachoreografované části, někde šlo o improvizaci na zadané téma nebo improvizaci s daným konceptem. Čistá improvizace se nám ve výsledném tvaru objevila také.

Při společné tvorbě scén a situací jsem nejprve zadala koncept nebo téma, nechala tanečníky jej pohybově i tematicky naplnit a poté ho upravila. Scény, ve kterých hrají všichni jsem aranžovala sama. Motivy, pohyby a obrazy v nich ale opět vycházely ze společně nasbíraného materiálu.

Hudba použitá do inscenace byla taktéž kolektivní záležitostí. Některé výběry písní vzešly ze samotných zkoušek a tréninků, některé jsem vybrala já. Od začátku byl můj požadavek vybírat písně s co nejmenším obsahem textu.

Pro potřeby inscenace také byly vytvořeny dva originální hudební motivy a ruchy (dospělosti) a dvě písničky se zmixovanými slovy, větami. Sdělení se tedy přesunulo z úst tanečníků do hudebního doprovodu. Písně, zvuky a hudební motivy tvořila Sabina Kašparová.

4.4. HERECTVÍ

Dvě věci, se kterými jsme od začátku bojovali, byli výraz a kontinuita. Jsou to věci, na které většina tanečníků není zvyklá. Běžné taneční výstupy, se kterými se do té doby setkali mnohdy neměli více než tři minuty, nebylo potřeba se u nich specificky tvářit, a ještě myslet na to, z čeho daná situace vyšla a k čemu spěje.

Od začátku jsme tedy pracovali na tom, aby skupina vnímala emoce, které s danou scénou souvisí, snažila se si uvědomovat, kde v pomyslném ději/vývoji je a co následuje po ní. Důležitou součástí toho byla neustálá aktivita na jevišti. I pokud zrovna netancuji, i pokud jenom zacházím za závěs musím být neustále přítomný/á.

Co se však týče specifitějšího herectví, nebylo potřeba větší průpravy než výrazů. Jsme u tanečně-pohybového divadla. Zde je hlavním vyjadřovacím prostředkem pohyb. Výraz hraje důležitou roli pro dokreslení a pochopení situace.

5. ZHODNOCENÍ A SROVNÁNÍ DÍLČÍCH REALIZACÍ

Měli jsme zatím možnost odehrát daný projekt pouze dvakrát. Byl to pro nás důležitý a zlomový okamžik. Všichni jsme čekali na ověření toho, zda to, o co jsme se tak dlouhou dobu snažili může opravdu fungovat, může to být pro diváka srozumitelné a co nejvíce – může se mu to líbit. Já i tanečníci jsme do projektu šli s riskem nové neověřené formy. Jsem ráda, že jsme (na základě zpětných vazeb, které jsem dostala) uspěli. Základ funguje, můžeme zpřesňovat, zlepšovat a tvořit dál. I pro skupinu, která do té doby neměla žádné zkušenosti s divadlem to byla velká výzva. A jsem neskutečně pyšná, že obstála.

Premiéra se uskutečnila 30. 5. 2021 v Divadle na Orlí ve 12:30. oproti první repríze, která proběhla stejného dne večer v 18:30 byla „učesanější“. Tanečníci byli přesnější, byla cítit určitá opatrnost, velké soustředění se a ověřování si formy. S premiérou pak skupina získala pocit „že to zvládnou“ a při večerní repríze již bylo cítit větší sebevědomí a odhodlání. Také publikum hrálo velkou roli. Při večerní repríze bylo vřelejší, lépe reagovalo, a tak byla cítit i energie od herců zpět. Více si to užívali, více to prožívali, více „byli v tom“, znamenalo to větší počet drobných chyb. Ty však byli, věřím, divákovi neviditelné. Celkový dojem byl pro mě z večerní reprízy lepší. Myslím si, že jde o naprosto běžnou věc. Premiérou se teprve ověřuje. Na repríze se již skutečně hraje a prožívá.

6. ZHODNOCENÍ VLASTNÍ PRÁCE AUTORA

6.1. NAPLNĚNÍ CÍLŮ

Do celého projektu jsem vstupovala já i skupina jako do experimentu, který se buď povede nebo ne. Přála jsem si vytvořit tanečně-pohybové umělecké dílo stojící na pohybových základech street dance. Přála jsem si naučit tanečníky několika základním divadelním principům a vystupování na jevišti. Jsem ráda, že se to povedlo. Velkou přidanou hodnotou je pro mě získání nových tanečních kolegů, nových přátelství. Věřím, že i na druhou stranu došlo k velkému obohacení o nové, nejen divadelní principy. Přála jsem si také vytvořit kompaktní spolupracující skupinu, která na sebe umí dobře reagovat, improvizovat spolu, která se zkrátka „cítí“. I v tomto jsem u jednotlivých tanečníků mohla spatřovat velký pokrok. Věřím, že i oni mnohdy museli vystoupit ze své komfortní zóny, překonat sebe sami a zkoušet něco nového, k čemu možná na začátku neměli ani tolik důvěry. Doufám, že jim to přineslo jen obohacení.

Sám se sebou si člověk není a nebude nikdy jist. Vstupovala jsem do projektu s velkým respektem, zda dokážu dát dokupy takovou skupinu, zda ji dokážu vést a to nejdůležitější – zda ji dokážu zaručit úspěch. Celé čtyři měsíce intenzivní práce to pro mě nebylo o ničem jiném než o neustálém učení se a přehodnocování. A díky za to. Až teprve praxí se člověk učí. A nejvíce se učí tím, když o věcech nikdo jiný než on sám rozhodnout nemůže. Cítím, že jsem se díky tomu, díky nim a celé této zkušenosti posunula. Víím, kde má mé vedení i samotný výsledný tvar díry, co je třeba zlepšovat a posunout. Jsem ale vděčná, že jsme všichni plní energie a připravení pracovat dál.

Naučila jsem se, jak důležité je plánovat, jak důležité je mít koncept a konkrétní návrhy, které jste vždy schopní skupině předložit. Získá vám to čas, důvěru a respekt v to, že víte, co děláte. I když o tom, jako kdokoli jiný, kdo se snaží tvořit, budete neustále pochybovat.

6.2. PROBLÉMY

Největší problémem je vždy čas. Další překážkou v naší tvorbě byly prostory a možnosti zkoušení, které byli (vzhledem k pandemii), velice omezené. Energie a chuť

tvořit tu však vždy vítězila nad časem, který jsme opravdu neměli. Zde nemohu znovu poděkovat nikomu jinému, než mojí skupině, která to nechtěla nikdy vzdát. I když jsme na dodělání tvaru, vhodného k prezentaci, měli opravdu málo času.

Dalším problémem, který jsem již popisovala výše, byl nedostatek času na světelné řešení scény a na vychytání technických věcí. Věřím, že bude prostor se k tomu ještě vrátit. Lepší světelné a jevištní (mizanscénické) zpracování, bylo mohlo celému tvaru a jeho interpretaci divákem velice pomoci.

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA A

Odkaz na záznam představení (I. repríza 30. května 2021, 18:30)

<https://www.youtube.com/watch?v=-IAY6D7bX8U>

PŘÍLOHA B

Fotografie – skupina

Fotografie (I. repríza 30. května 2021, 18:30)

